

PULP FICTION

Από τον Βασίλη Μπόνιο

Gute Nacht Herr Simitis

Αφού έξιωσε την πληγή των Ιμιών, άνοιξε η καταπακτή της λήθης και σαν κινούμενη άμμος τον στροβίλισε στα έγκατά της. Ο τέως πρωθυπουργός κατάφερε για μια ακόμη φορά να κάνει τους Τούρκους εθνικά υπερήφανους και τους Έλληνες πιο δειλούς και ντροπιασμένους.

Στα διαλείμματα των περιπάτων του με την κ. Δάφνη και των συναντήσεών του με τους αγαπημένους του δημοσιογράφους-κόλακες ενός ιδιότυπου εκσυγχρονισμού, έγραφε πυρετωδώς την απολογία του. Όταν μας την παρουσίασε, επιβεβαίωσε τις υποψίες μας. Για όλα φταίνε οι άλλοι.

Δυστυχώς για τον κ. Σημίτη, δεν αρκεί ένα βιβλίο για να ξεγελάσεις την Ιστορία. Ο τέως πρωθυπουργός είχε στη διάθεσή του δύο τετραετίες για να τη σημαδέψει. Το μόνο που κατάφερε ήταν να κάνει κάτι μεγαλοστολέχνη του κόμματός του ζάπλουτους από πάσης φύσεως προμήθειες, τους νταβατζήδες ακόμη πιο αδίστακτους και τους Έλληνες να βγάζουν στη σέντρα μέχρι και τη Σούλα, μπας και ρεφάρουν τη χασούρα του Χρηματιστηρίου.

Φυσικά, δεν παρέλειψε να εκδικηθεί και τον σημερινό πρόεδρο του Κινήματος, στον οποίο παρέδωσε με το στανιό την εξουσία και με την ελπίδα ότι θα φάει τα μούτρα του, όπως και έγινε. Ο Σημίτης έχει μεγάλο πρόβλημα με το επώνυμο Παπανδρέου κι ό,τι παπανδρεϊκό κυκλοφορεί. Τραβάει ζόρι ο άνθρωπος. Λες και κουβαλάει παιδικά τραύματα από τον ιδρυτή του

Κινήματος. Πώς αλλιώς να εξηγήσεις ένα τόσο άγριο άδειασμα;

Στο κάτω κάτω, εάν ο ίδιος πίστευε ότι το παιχνίδι χάθηκε στη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας, γιατί δεν παρέμεινε επικεφαλής του ΠΑΣΟΚ, ώστε να επικοινωνήσει σωστά το κολοσσιαίο έργο του; Η δυστυχία για τον τέως πρωθυπουργό είναι η ταχύτητα με την οποία ο λαός τον διέγραψε από τη μνήμη του.

Οι πασόκοι δεν θέλουν να τον θυμούνται και από τους δεξιούς μόνο ένας δείχνει να τον εκτιμά. Ο επίτιμος Κωνσταντίνος Μητσοτάκης. Μιλάμε για βαρβάτο επίτευγμα.

Όταν παρέδιδε στον Γιώργο, μέσα του σιγόκαιε η ελπίδα ότι κάποια στιγμή θα επιστρέψει στην κεντρική σκηνή. Είχε στην πίσω άκρη του μυαλού του ότι ο σημερινός επικεφαλής του Κινήματος είναι περιορισμένων δυνατοτήτων.

«Θα είμαι πολιτικά παρών...» μας επανέλαβε για μία ακόμη φορά, με έναν τόνο που ακούστηκε περισσότερο σαν απειλή προς το λαό, που δεν μπόρεσε να εκτιμήσει όσο θα 'πρεπε την παρουσία του.

Ως πολίτες φανήκαμε κατώτεροι των περιστάσεων, μιας και δεν αδράξαμε τη στιγμή, δεν διακρίναμε στο πρόσωπο του συγκεκριμένου πρωθυπουργού τη στόφα ενός ηγέτη - εξαιτίας της ανωριμότητάς μας.

Αντίθετα, αυτό που ο λαός εισέπραξε ήταν η εικόνα ενός πρωθυπουργού που ήταν δυστυχισμένος, μιας και βρι-

σκόταν επικεφαλής λάθος πολιτών. Ο Σημίτης θεωρούσε ότι του άξιζε να ηγείται των Γερμανών ή των Γάλλων. Οι Έλληνες τού έπεφταν πολύ τριτοκλασάτοι.

Αφού να σκεφτείς, εκπαιδευμένη τηλεθεατή μου, όταν πήγε εκεί στο ΙΚΑ και συνομίλησε με την κυρία Ανέλπιστο από την Κρήτη, έχασε τον μπούσουλα.

Μόνο με τους γνωστούς μιντιοκράτες ένωθε άνετα ο δικός μας. Ήταν, άλλωστε, εκείνοι που έκλαψαν περισσότερο για την απουσία του. Ολόκληρο σύστημα διαπλοκής θυμάται με συγκίνηση την πρωθυπουργία Σημίτη, παρ' ό,τι και τώρα οι άνθρωποι έχουν βρει τη βόλεψή τους - τις άκρες τους.

Τι συνέβη άραγε και ο Σημίτης, που είχε απίστευτο σπρώξιμο από τους εργολάβους των μίντια, δεν κατάφερε να γίνει αποδεκτός από τους Έλληνες; Γιατί η επικοινωνιακή καταιγίδα της σημερινής στρατιάς δεν έπιασε τόπο στην καρδιά των πολιτών; Η απάντηση είναι απλή. Ο Σημίτης και οι Έλληνες ποτέ δεν αγαπήθηκαν. Δεν υπήρξε χημεία, συναίσθημα. Η σχέση του τέως πρωθυπουργού με το λαό ήταν ίδια η εικόνα του σωματοφύλακά του την ώρα που πετάει έξω από την αίθουσα τον Αντώνη Ναξάκη.

Ο Σημίτης δεν ανέχεται να τον πλησιάζει ο κατώτερος λαός και γι' αυτό φροντίζει να κλείνεται στο γυάλινο κόσμο του. Ετσι, έχουμε και οι δυο το κεφάλι μας ήσυχο...

Οι πασόκοι δεν θέλουν να τον θυμούνται και από τους δεξιούς μόνο ένας δείχνει να τον εκτιμά. Ο επίτιμος Κωνσταντίνος Μητσοτάκης. Μιλάμε για βαρβάτο επίτευγμα

Ο Γιώργος για το βιβλίο Σημίτη

«Αυτός είναι ο Σημίτης. Δεν με εκπλήσσει»

Γράφει ο Τιβέριος / Φωτο.: Γουίλιαμ Φέιθφουλ

Μετά την εξουδετέρωση των Γράκων στη Ρώμη, κυριάρχησε απόλυτα η συγκλητική αριστοκρατία και τότε φάνηκε η ανικανότητα και η διαφθορά των συγκλητικών που εκτός των άλλων είχε ως αποτέλεσμα και πολλές αποτυχίες στο εξωτερικό. Ετσι, φιλόδοξοι στρατηγοί που είχαν κερδίσει μάχες και δόξα και είχαν αποκτήσει δύναμη, θέλησαν να πάρουν την εξουσία.

Αυτό το βιβλίο δεν χρειαζόταν για να μάθουμε τα πολιτικά πεπραγμένα της οκταετίας που έληξε άδοξα μια κρύα νύχτα του Γενάρη. Ο Κώστας Σημίτης θα μπορούσε να είχε συντάξει ένα απλό δελτίο Τύπου απαντώντας στο εξής απλό: αφού τα έκανε τόσο ωραία όλα, τόσο σωστά

για την Ελλάδα και αφού είχε τόσο πλούσιο κυβερνητικό έργο, γιατί παρέδωσε το κόμμα στον Γιώργο Παπανδρέου και δεν αναμετρήθηκε ο ίδιος προσωπικά με τον Καραμανλή; Και η ειρωνεία για τον Γιώργο Παπανδρέου που σήκωσε και σηκώνει το βάρος της αλαζονείας του σημιτισμού και του συστήματος είναι ότι χρεώνει στον Γιώργο πως πητήθηκε διότι δεν διαφήμιζε σωστά αυτό το έργο! Ο Γιώργος Παπανδρέου πολύ πριν προβεί στις δημόσιες δηλώσεις on camera είχε συνομιλήσει με ανθρώπους του περιβάλλοντός του που τον πληροφόρησαν στο κινητό για τα όσα είχε γράψει ο καθηγητής στο βιβλίο του.

Καθισμένος στην κωπηλατική και ασθμαίνων είπε σε στενό του συνεργάτη αναφερόμενος στην ογκώδη Πολι-

τική Για Μια Δημιουργική Ελλάδα:

- «Αυτός είναι ο Σημίτης. Δεν με εκπλήσσει». Δεν εξεπλάγην ο Παπανδρέου, αλλά αυτό δεν σημαίνει πως δεν προβληματίζεται για τον εκκολαπτόμενο «Μητσοτάκη του ΠΑΣΟΚ» παρά τους χρησμούς μετά το μήνυμα των πράσινων φύλλων δάφνης από τις διάφορες Πυθίες ότι τέτοιο κακό δεν θα ερχόταν. Ευτυχώς για εκείνον δεν υπάρχει Ντόρα Σημίτη ούτε Κυριάκος. Ο Γιώργος θύμωσε και δεν θα πάει τελικώς στο Σαλουμάγιο της Κηφισιάς και όχι του Μιλάνου, όπου συνηθίζει να δειπνεί με την Αντα και την κόρη τους νωρίς το απόγευμα. Ενοχλήθηκε. Εκτονώνεται αδιάκοπα στο διάδρομο, τρέχει κρατώντας βαράκια για να ξεσπάσει κάπου. Λέει πως δεν διάβασε το βιβλίο. Είναι όμως έτσι; Δήλωσε πως δεν

Ο Κώστας Σημίτης θα μπορούσε να είχε συντάξει ένα απλό δελτίο Τύπου απαντώντας στο εξής απλό: αφού τα έκανε τόσο ωραία όλα, τόσο σωστά για την Ελλάδα και αφού είχε τόσο πλούσιο κυβερνητικό έργο, γιατί παρέδωσε το κόμμα στον Γιώργο Παπανδρέου και δεν αναμετρήθηκε ο ίδιος προσωπικά με τον Καραμανλή;

κοιτάζει πίσω αλλά μόνο μπροστά, θέλοντας να δείξει πως κάνει μια νέα αρχή, ένα νέο ξεκίνημα.

Ο αρθρογράφος του ΔΟΛ, Γιάννης Πρετεντέρης, γράφει για το βιβλίο του Σημίτη: «Διάφοροι παρατρεχάμενοι χαμηλής πολιτικής νοημοσύνης επιχειρούν από το 2004 να περάσουν το παραμύθι ότι “τις εκλογές δεν τις έχασε ο Παπανδρέου”. Δηλαδή, ποιος τις έχασε, ο Παπαρούλης ή ο Παπαφίγκος; Με ποιον αρχηγό πήγε το ΠΑΣΟΚ στις βουλευτικές και στις ευρωεκλογές; Με τη θεία Μελοπομένη; Κι αν την πολιτική ευθύνη μιας παράταξης δεν τη φέρει ο αρχηγός της, ποιος τη φέρει; Ο υδραυλικός της γειτονιάς;». Και ο αρθρογράφος καταλήγει: «Ας αφήσουν λοιπόν κατά μέρος τις ασεϊότητες στο ΠΑΣΟΚ. Και αντί να ασχολούνται με το ποιος έχασε ή δεν έχασε τις προηγούμενες εκλογές να κοιτάξουν πώς δεν θα χάσουν τις επόμενες. Γιατί σε αυτό δεν τους βλέπω και πολύ ζωηρούς».

Προηγήθηκε η Βάσω

Ο Κώστας Σημίτης, πάντως, πρέπει να άκουσε τη Βάσω Παπανδρέου για τους «διαφημιστές του ΠΑΣΟΚ», στους οποίους ο πρώην πρωθυπουργός χρέωσε την ήττα στις εκλογές της 7ης Μαρτίου 2004. Η Βάσω Παπανδρέου είχε δηλώσει στον πολύπαθο Flash, δύο μέρες μετά το «γαλάζιο πάρτι στις επτά του Μάρτη», στις 9 Μαρτίου: «Δεν υπήρχε προεκλογική καμπάνια στοχευμένη. Η επικοινωνιακή μας πολιτική δεν πέρασε τα μηνύματα που θέλαμε και αυτό δημιούργησε μεγαλύτερη σύγχυση στους πολίτες. Δεν καταφέραμε να τους

πείσουμε ότι η εκλογή του Γιώργου Παπανδρέου, ο καινούργιος πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ θα υλοποιήσει όλες αυτές τις αλλαγές τις οποίες είχαμε δει ότι είναι απαραίτητες».

«Μην πείτε στη μητέρα μου ότι είμαι στη διαφήμιση, με νομίζει πιανίστα σε ένα μπορντέλο... Σπάνια το ΠΑΣΟΚ στρέφεται σε διεθνείς διαφημιστικούς αστέρες, ενώ παλαιότερα η δουλειά γινόταν εκ των ενόντων (βλ. Λαλιώτης). Βέβαια ο Σημίτης όταν αποδίδει την ήττα «στους διαφημιστές του ΠΑΣΟΚ» εννοεί τον Παπανδρέου. Όταν όμως το ΠΑΣΟΚ αναζητά ειδήμονα στο εξωτερικό βρίσκει τον καλύτερο. Το 1990 εκλήθη ο Ζακ Σεγκελά, συγγραφέας του βιβλίου με τον παραπάνω τίτλο. Ήταν στην εκστρατεία της Μελίνας Μερκούρη, αλλά το ΠΑΣΟΚ πάτωσε και η νίκη ήταν Τρίτσειος. Ο διάσημος διαφημιστής παραδέχθηκε την ήττα του, αν και χρέωσε μέρος των λαθών στο παραδοσιακό επιτελείο του ΠΑΣΟΚ που τελούσε υπό τον Λαλιώτη και όπως είπε ο πολυδιαφημιζόμενος Σεγκελά «έκανε του κεφαλιού του». Ο διάλογος του Ζακ Σεγκελά με τον αείμνηστο Μιτεράν έχει μείνει αξέχαστος. «Όταν σας ακούω αισθάνομαι σαν να μιλάτε για ένα προϊόν!» διαμαρτυρήθηκε ο Μιτεράν. «Μα και ο πολιτικός ένα προϊόν είναι. Και όλα τα προϊόντα έχουν τους ίδιους κανόνες για να τα πουλήσεις». Φανερά ενοχλημένος ο Μιτεράν απάντησε: «Δηλαδή, όλοι οι πολιτικοί είναι το ίδιο πράγμα; Μπορούν να πουληθούν εξίσου;». «Οχι» τον έκοψε ο Σεγκελά. «Υπάρχουν και κακά προϊόντα».

Ο αρθρογράφος του ΔΟΛ, Γιάννης Πρετεντέρης, γράφει για το βιβλίο του Σημίτη: «Διάφοροι παρατρεχάμενοι χαμηλής πολιτικής νοημοσύνης επιχειρούν από το 2004 να περάσουν το παραμύθι ότι “τις εκλογές δεν τις έχασε ο Παπανδρέου”. Δηλαδή, ποιος τις έχασε, ο Παπαρούλης ή ο Παπαφίγκος;

Ο μηνίσκος της δημοσιογραφίας και ο οργισμένος Λαλιώτης

Ο μηνίσκος της δημοσιογραφίας

Σε μια χώρα όπου οι δημοσιογράφοι υποκαθιστούν πολιτικούς και δικαστές με θαυμαστή ευκολία και περισσό θράσος, οι κάθε είδους πατάτες είναι αναμενόμενες. Σ' αυτή την περίπτωση δεν μιλάμε για τους άλλους αλλά για την αφεντιά μας. Στην «Espresso της Κυριακής» και σε ένα άρθρο για τον Κώστα Λαλιώτη δημοσιεύθηκαν διάφορα φίδια ανακρίβειας που αφορούσαν τη ζωή του κορυφαίου στελέχους του ΠΑΣΟΚ. Ήταν τόσο γκάγκα όσα αναφέρθηκαν, που έβγαζαν μάτι με αποτέλεσμα τη δικαιολογημένη διαμαρτυρία του πρώην υπουργού (διπλανή επιστολή). Είναι ξεφτίλα να γράφεις ότι έχει σπίτι στη Φιλοθέη -μεσοτοιχία με τον Κωστόπουλο-, ενώ ο άνθρωπος ζει εδώ και 22 χρόνια σε 120 τ.μ. ενός διαμερίσματος στο Λυκαβηττό.

Το μόνο που πετύχαμε σωστά σ' αυτό το κείμενο ήταν ο μηνίσκος που του προκαλούσε ένα μικρό πρόβλημα στην κίνηση. Ο άνθρωπος είναι πλέον μια χαρά και απολαμβάνει τις ήσυχες μέρες του, μακριά από τις γραφικότητες της πολιτικής ζωής.

Ο Κώστας Λαλιώτης είναι ένα κορυφαίο κεφάλαιο της ιστορίας του ΠΑΣΟΚ αλλά και της ελληνικής πολιτικής ζωής. Ξέρει να μιλάει και κυρίως να σιωπά. Κι αυτή η σιωπή είναι πιο ηχηρή από τις παραφωνίες πολλών συναδέλφων του. Ακόμα και συγγραφέων.

Δεν έχει ανάγκη τη δημοσιότητα και δεν δίνει δεκάρα για να δει δηλώσεις του σ' έναν Τύπο και στα μίντια, όπου ακόμα και η κουτσά Μαρία έχει πρόσβαση. Είναι ανοησία λοιπόν να γράφεις ότι τηλεφωνεί στους διευθυντές των εφημερίδων για να παραπονεθεί για απουσία δηλώσεών του κι άλλες τέτοιες παπαριές.

Με λίγα λόγια, την προηγούμενη Κυριακή αποδείχθηκε για ακόμα μια φορά ότι η δημοσιογραφία είχε μεγαλύτερο πρόβλημα από το μηνίσκο του Κώστα Λαλιώτη.

Βασίλης Μπόνιος

Η επιστολή Λαλιώτη

Αγαπητοί Φίλοι,

Η εφημερίδα σας την Κυριακή (6 Νοεμβρίου 2005) είχε αφιερώσει ένα δισέλιδο δημοσίευμα με πολιτικές αναφορές και συγκεκριμένα σχόλια για τη ζωή μου, την οικογένειά μου και τα πολιτικά ενδιαφέροντά μου αυτή την περίοδο. Αρκετές από τις αναφορές αυτές και τα συνακόλουθα σχόλια δεν ανταποκρίνονται στην αλήθεια αλλά θα μπορούσαν να μείνουν ασχολίαστες.

Το δημοσίευμα το υπογράφει ο κ. Στέφανος Παπαδήμας. Δεν ξέρω εάν ο κ. Παπαδήμας είναι δημοσιογράφος και με αντιστοιχία σε συγκεκριμένο πρόσωπο και πραγματικό όνομα ή είναι ψευδεπίγραφος δημοσιογράφος με «προστατευτικό» ψευδώνυμο, γιατί προσωπικά δεν τον γνωρίζω και δεν τον έχω συναντήσει ποτέ.

Υπάρχει όμως στο δημοσίευμα της εφημερίδας σας μια αναφορά καθ' ολοκληρίαν ψευδής, που θα μπορούσε να παραπλανήσει τους αναγνώστες σας.

Σε κάποιο σημείο αναφέρει με περισπούδαστο ύφος ότι «... Τα πολυτελή σπίτια των Πέτρου Κωστόπουλου και Κώστα Λαλιώτη στη Φιλοθέη είναι σχεδόν μεσοτοιχία. Σχεδόν μαζί μετακόμισαν σε αυτά πριν από λίγα χρόνια όταν ο Λαλιώτης εγκατέλειψε το σικατό διαμέρισμα στο Λυκαβηττό για την ψυχία του αριστοκρατικού προαστίου...». Αυτή η αναφορά είναι κακοήθης και ψευδής, γιατί δεν έχει ουδεμία απολύτως σχέση με την αλήθεια και την πραγματικότητα. Είναι ένα κατασκευασμένο ψέμα του μάλλον ψευδεπίγραφου και ψευδώνυμου συντάκτη σας και άλλων ομοίων του, που κακόβουλα αποσκοπούν να παράγουν και να αναπαράγουν ανυπόστατες φημολογίες. Είναι μυθεύματα και αποκυήματα της αρρωστημένης φαντασίας ανθρώπων που θέλουν να παραπλανήσουν και να παραμυθιάσουν καλόπιστους αναγνώστες.

Με τον Πέτρο Κωστόπουλο, βεβαίως, με συνδέουν οικογενειακοί δεσμοί και μια 35χρονη προσωπική φιλία, αλλά δεν έχουμε μαζί κανένα σπίτι στη Φιλοθέη ή αλλού, και ούτε κατοικούμε στη Φιλοθέη μαζί ή δίπλα ή κοντά. Αλλωστε η περιοχή της Φιλοθέης που μένει ο Π. Κωστό-

πουλος και η περιοχή του Λυκαβηττού που μένω εγώ απέχουν ορισμένα χιλιόμετρα. Για να μη ματαιοπονούν και για να μη σκιαμαχούν ο ψευδεπίγραφος δημοσιογράφος και οι όμοιοί του, θέλω να σας πληροφορήσω με παρηγορία και ειλικρίνεια ότι δεν διαμένω στη Φιλοθέη και δεν έχω αποκτήσει κανένα ιδιόκτητο σπίτι στη Φιλοθέη ή σε οποιαδήποτε άλλη περιοχή της Αττικής και της Ελλάδας. Είναι αδιαμφισβήτητο και γνωστό στους πάντες ότι τα τελευταία είκοσι δύο (22) χρόνια διαμένω με ενοίκιο στο ίδιο διαμέρισμα με εμβαδόν 120 τ.μ., στην ίδια οδό και στην ίδια περιοχή. Για 22 χρόνια, από το 1985 μέχρι σήμερα, βρίσκομαι και ζω με την οικογένειά μου στην ίδια διεύθυνση, Σαρανταπήχου 35, στο Λυκαβηττό.

Κάθε μέρα με βλέπουν εκατοντάδες άνθρωποι (σύνοικοι, γείτονες και περαστικοί) να αθλούμαι στο Λυκαβηττό και να πηγαίνω με τα πόδια στη δουλειά μου. Δυστυχώς, μόνον ο κακόβουλος ψεύτης κ. Στ. Παπαδήμας δεν έχει μάτια για να δει και αυτιά για να ακούσει την αλήθεια. Η προσωπική και η οικογενειακή διαδρομή της ζωής μου είναι απολύτως διαφανής και κρυστάλλινη.

Όλα τα περιουσιακά μου στοιχεία και τα οικονομικά δεδομένα τα δικά μου και της οικογένειάς μου αποτυπώνονται αναλυτικά και λεπτομερειακά στο «Πόθεν Εσχες» και τις φορολογικές δηλώσεις που καταθέτω ως βουλευτής και δημοσιογράφος κάθε χρόνο στη Βουλή και στην Εφορία. Τα περιουσιακά μου στοιχεία προέρχονται βασικά εκ κληρονομιάς και βρίσκονται κυρίως στην Αρκαδία και στη Μεσσηνία. Είναι γνωστό ότι το «Πόθεν Εσχες» το δικό μου, όπως και των άλλων βουλευτών και δημοσιογράφων, δίνονται κάθε χρόνο σε όλα τα ΜΜΕ και λαμβάνουν μεγάλη δημοσιότητα. Οι απαντήσεις μου είναι κατηγορηματικές και αδιαμφισβήτητες, γι' αυτό ο ψευδεπίγραφος συντάκτης σας πρέπει να ντρέπεται για τα ψέματά που έγραψε, για να παραπληροποιηθούν και να παραπλανηθούν οι αναγνώστες σας.

Εύχομαι και ελπίζω η εφημερίδα σας να αποκαταστήσει την αλήθεια με τρόπο απόλυτο και αδιαμφισβήτητο.

Φιλικά
Κώστας Λαλιώτης

ΚΟΖΑ ΝΟΣΤΡΑ

Από τον Κώστα Ζαφειρίου

Scripta manent

«Γι' αυτό πιστεύω ότι ο Ναζωραίος αν κατέβαινε σήμερα στη γη θα έτρεχε πρώτα προς τα εκεί, θα έμπαινε μέσα στη Μητρόπολη και θα έκανε μαύρο στο ξύλο τον σεβασμιότατο, φωνάζοντας το γνωστό "έξω οι έμποροι από τον Οίκο του Θεού"».

Αυτά υπέγραφε μεταξύ άλλων ο Κώστας Χαρδαβέλλας στην εφημερίδα Τα Νέα στις 8/9/1987, για τον τότε μητροπολίτη Δημητριάδος και νυν Αρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο.

Σαμουράι

Να γιατί μ' αρέσεις, πρόεδρε! Εδώ ο κόσμος καίγεται κι εσύ διάλεξες το σουσί. Είναι σίγουρο ότι θα ζήσεις πολλά χρόνια, μόνο που δεν μπορώ να σου πω σε ποια θέση ακριβώς θα βρίσκεσαι. Ας είναι... Πρόσεχε τους σαμουράι!

Αερόσακοι

Είμαστε σε μετωπική σύγκρουση με τα φαινόμενα της διαφθοράς, ήταν το σαφές μήνυμα που έστειλε για ακόμα μια φορά ο πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής... Οι αερόσακοι και οι ζώνες ασφαλείας θα έχουν κάνει καλά τη δουλειά τους γιατί δεν έχουμε δει «θύματα».

Lovers

Είμαστε και ερωτιάρηδες... Μας είπαν, αφού το μετρήσαμε, ότι κάνουμε έρωτα 138 φορές το χρόνο, δηλαδή 34,5 ώρες το χρόνο! Μετρήσανε οι ξενέρωτοι τα κρεβατώματα με τις νόμιμες, δεν μετρήσανε όμως τι κάνουμε με τις παράνομες. Εκεί να δείτε ρεκόρ, αδέλφια!

Η απόλαυση του μελλοθάνατου

Ανάψτε ένα τσιγάρακι και απολαύστε τα παρακάτω: Στη 18η θέση όσον αφορά το προσδόκιμο όριο επιβίωσης βρί-

σκεται η χώρα μας, παρά το γεγονός ότι κατέχει την 8η θέση στον κόσμο στις ιδιωτικές δαπάνες για την υγεία.

Η αιτία, σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ, βρίσκεται στο κάπνισμα και την παχυσαρκία που έχουν λάβει διαστάσεις επιδημίας.

Τραβήξτε μια τζούρα και πάμε παρακάτω: Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τα στοιχεία της έκθεσης, το 35% των Ελλήνων άνω των 15 ετών καπνίζει, ενώ σχεδόν οι έξι στους δέκα είναι υπέρβαροι ή παχύσαρκοι. Κάθε Έλληνας καταναλώνει κατά μέσο όρο 3.720 θερμίδες την ημέρα, μόλις 50 λιγότερες από τους Αμερικανούς.

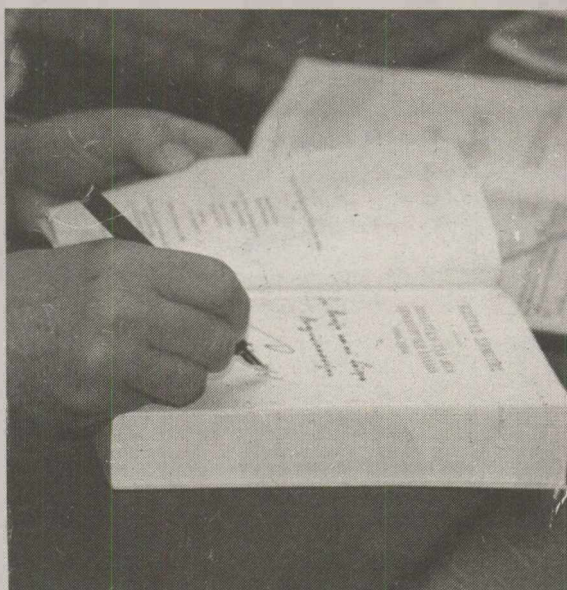
Ρουφήξτε και απολαύστε: Το προσδόκιμο όριο επιβίωσης των Ελλήνων είναι 78,1 χρόνια (8,2 χρόνια υψηλότερο απ' όσο τη δεκαετία του 1960), αν και οι δαπάνες για την υγεία στην Ελλάδα φτάνουν το 9,9% του ΑΕΠ, γεγονός που φέρνει τη χώρα στην όγδοη θέση μεταξύ των 30 χωρών-μελών του ΟΟΣΑ. Σβήσ' το το ρημάδι, ρε φίλε, να βρεις την υγεία σου στα πνευμόνια, την καρδιά και την τσέπη σου! Θα εξοικονομήσεις και χρόνια ζωής και περίπου 200 ευρώ το μήνα!

Ολα τα λεφτά

Στην Ελλάδα οι αλλοδαποί αποδεικνύονται κινητήρια δύναμη των οικονομικών δραστηριοτήτων. Εργασίες όπως γεωργικές και οικοδομικές γίνονται σχεδόν αποκλειστικά από τους μετανάστες που ζουν στη χώρα μας, καθώς εμείς απασχούμε να ασχοληθούμε με αυτές. Και στις τράπεζες όμως οι αλλοδαποί είναι οι κυριότεροι καταθέτες. Σύμφωνα με τα στοιχεία των τραπεζών, οι μετανάστες αποταμιεύουν κατά μέσο όρο 12.000 ευρώ το χρόνο, ενώ οι Έλληνες μόλις και μετά βίας τα 7.000 ευρώ.

Και στις τράπεζες όμως οι αλλοδαποί είναι οι κυριότεροι καταθέτες. Σύμφωνα με τα στοιχεία των τραπεζών, οι μετανάστες αποταμιεύουν κατά μέσο όρο 12.000 ευρώ το χρόνο, ενώ οι Έλληνες μόλις και μετά βίας τα 7.000 ευρώ

ΟΣΑ ΒΛΕΠΕΙ Η ΚΙΚΑ

→ Κυρία που παρευρίσκεται στην παρουσίαση του βιβλίου του Κώστα Σημίτη ζητεί από τον πρώην πρωθυπουργό να της το υπογράψει. Η σύντομη υπογραφή Κ.Σ. δεν την ικανοποίησε επαρκώς και είχε τους λόγους της. «Μα πώς θα με πιστέψουν ότι μου το υπέγραψε ο Σημίτης; Εδώ πουθενά δεν λέει το όνομά του», αναφώνησε απελπισμένα και ο Τηλέμαχος Χυτήρης της βρήκε λύση. Πήρε το στυλό του και έγρα-

ψε πάνω από την υπογραφή. «Εγώ, ο Τηλέμαχος Χυτήρης, βεβαιώνω πως αυτή η υπογραφή είναι του Κώστα Σημίτη».

→ Στο παραπάντε ο γραμματέας της Κ.Ο. της Ν.Δ., Απόστολος Σταύρου, μάζεψε βουλευτή του κόμματός του που ήθελε να καταθέσει ερώτηση στη Βουλή για συνδικαλιστικά θέματα. «Δεν είναι μέρες για τέτοια», του είπε και του ζήτησε να την αποσύρει πριν φτάσει στα αυτιά κάποιων ανώτερων κυβερνητικών παραγόντων.

Ο βουλευτής, το όνομα του οποίου δεν μας αποκάλυψε η πηγή μας, δεν χρειάστηκε δεύτερη κουβέντα για να την πετάξει στο καλάθι των αχρήστων.

→ «Το επόμενο γεύμα της παρέας μας θα είναι σε σουσί μπαρ». Αυτό διέδιδε στο καφενείο της Βουλής ο βουλευτής της Ν.Δ. Λευτέρης Ζαγορίτης.

«Για να δώσουμε αυτή τη φορά μια πιο "εξεζητημένη" τροφή στους δημοσιογράφους». «Θα μας φάνε που θα μας φάνε, ας απολαύσουμε το φαγητό», συμπλήρωσε κάποιος από την παρέα και το ραντεβού κλείστηκε για την επόμενη εβδομάδα.

Πού; Στο ΚΙΚΟ, που βρίσκεται κοντά στη Βουλή, το πιο πιθανό.

→ Πάντως το γεύμα που οργανώνεται την επόμενη εβδομάδα από τον πρόεδρο της επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων Παναγιώτη Αδρακτά έχει ένα νόημα. Το μενού θα περιλαμβάνει μόνο αβγά, κοτόπουλα, γαλοπούλες και άλλα πουλερικά και δεν έχει πολιτικές αλλά κοινωνικές προεκτάσεις.

Ετσι τουλάχιστον αναφέρει το δελτίο Τύπου που μας απέστειλε. «Για την ενίσχυση της ψυχολογίας των πολιτών και την τόνωση της εμπιστοσύνης του κοινού». Για τον κ. Αδρακτά, μάλιστα, έχει ιδιαίτερη σημασία το γεύμα αυτό να αποκτήσει διακομματικό χαρακτήρα για να είναι, όπως λέει, πιο άμεσα τα αποτελέσματα στην αντιστροφή του αρνητικού κλίματος που έχει προκαλέσει καταστροφή σε πολλές πτηνοτροφικές μονάδες της χώρας.

ΚΟΥΙΖ: Ποιος υπουργός, από τους πετυχημένους της κυβέρνησης Καραμανλή, φοβάται το μάτι όσο τίποτα άλλο και ειδικά τώρα που είναι στα πάνω του; Ονόματα δεν λέμε, λέμε όμως πως ο συγκεκριμένος υπουργός έχει σταντ μπάι μια καλή θεία η οποία ξέρει να ξεματιάζει και την «εκμεταλλεύεται» δεόντως.

«Ο Σημίτης πρόδωσε τον Οτσαλάν»

Από τον Βασίλη Γούλα

Ο αρχιπλοίαρχος εν αποστρατεία του Πολεμικού Ναυτικού Αντώνης Ναξάκης ξεσπαθώνει στην «Espresso της Κυριακής». Μιλά για όλους και για όλα. Για τις κινήσεις της τότε κυβέρνησης του Κώστα Σημίτη, για τον άνθρωπο Οτσαλάν, για το πώς πήγαν να τον παγιδεύσουν και να του χρεώσουν την ποινή της εσχάτης προδοσίας, για το ξύλο που έφαγε έξω από το Μουσείο Μπενάκη την περασμένη εβδομάδα, όταν πήγε να διαμαρτυρηθεί για τη λάσπη που δέχτηκε από τον κ. Σημίτη με τα όσα έγραψε στο βιβλίο του, για τα Ιμια, αλλά και για τη μικρή συνεργασία που είχε με τον Δημήτρη Μανταφιά.

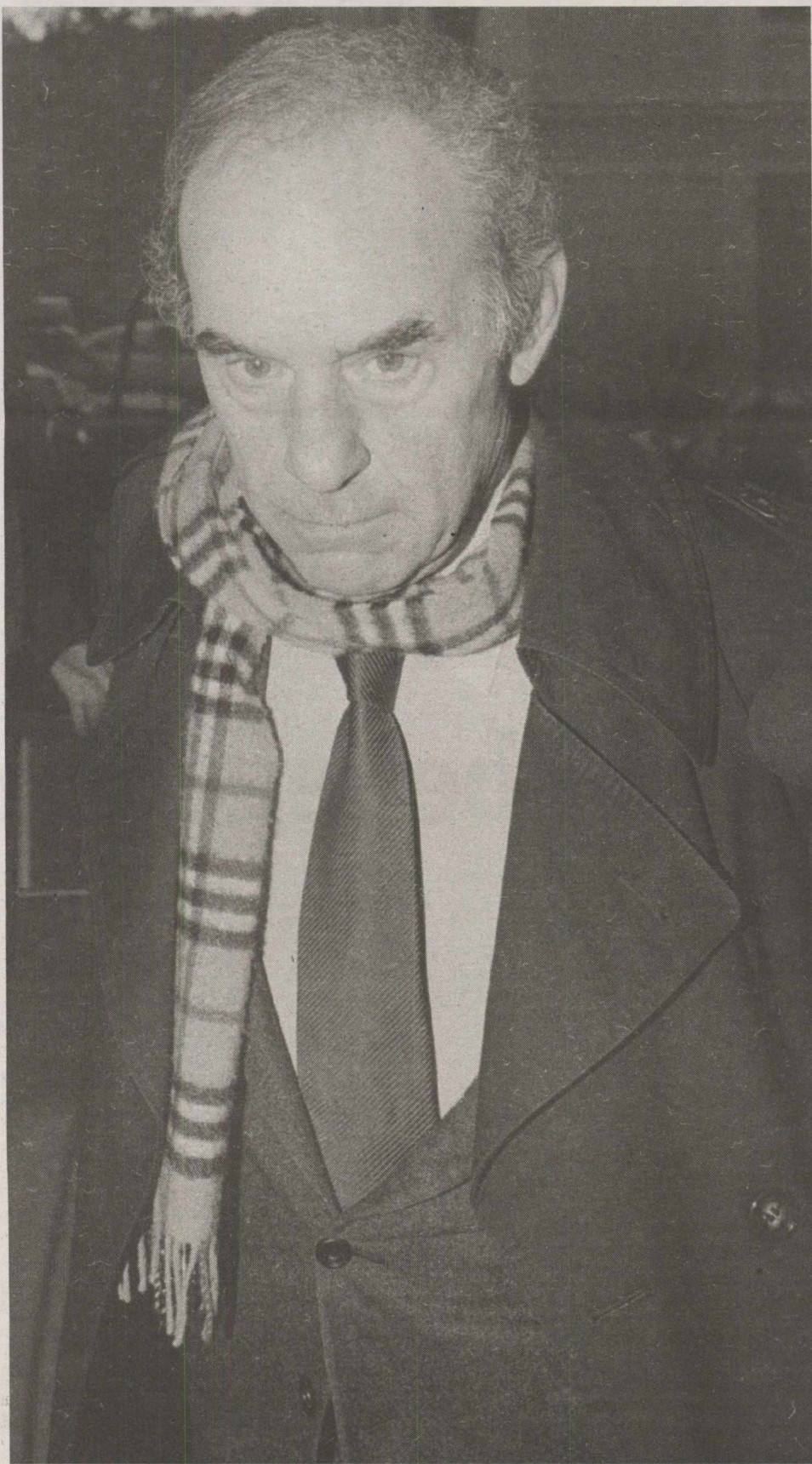
Είστε ένας από τους λίγους που γνώρισαν τον Αμπντουλάχ Οτσαλάν. Αλήθεια, ποιος είναι ο Αμπντουλάχ Οτσαλάν;

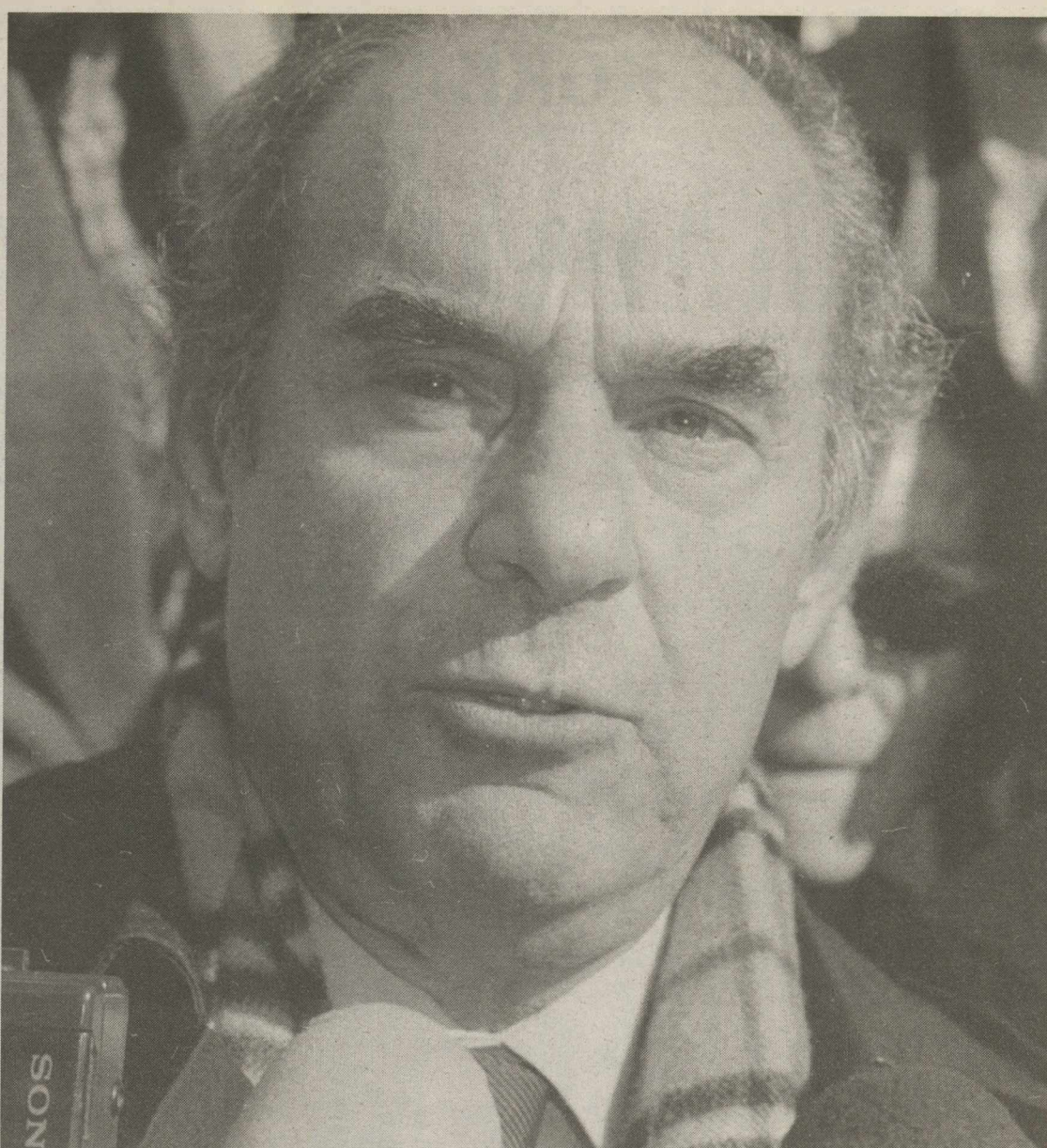
Ο Αμπντουλάχ Οτσαλάν είναι ένας ηγέτης, ο οποίος ουσιαστικά έφτιαξε ένα λαό από την αρχή. Η ελληνική πραγματικότητα το κατάλαβε χειροπιαστά, άλλο αν για λόγους ηπιότητας δεν το εκμεταλλεύτηκε. Μην ξεχνάμε ότι οι Τούρκοι πέραν από τη γενοκτονία που κάνουν και εξαφανίζουν όλους τους άλλους λαούς στην περιοχή της Μ. Ασίας, όπως λέει το δόγμα του Κεμάλ «Ένα Έθνος ένας λαός, να μην υπάρχουν άλλοι», υπήρχε και η πολιτιστική γενοκτονία, δηλαδή να εξαφανίζουν έθιμα και γλώσσες. Το 1995, τότε που ήταν ο Λεωνίδας Βασιλικόπουλος διοικητής της ΕΥΠ, μου ζήτησαν να βρω πληροφορίες από τους Κούρδους για την υπόθεση των αγνοουμένων της κυπριακής τραγωδίας. Μετέφερα στον Οτσαλάν αυτή την αίτηση της ελληνικής κυβέρνησης τότε. Μετά από κάποιο χρόνο βρέθηκε κάποιος Κούρδος, που ήταν πολιτικός πρόσφυγας στην Ελβετία, ο οποίος το 1974 δεν ήξερε ότι ήταν Κούρδος, ήταν στα στρατεύματα του Απίλα και συμμετείχε στα εκτελεστικά αποσπάσματα τα οποία τουφέκισαν περίπου 320 Ελληνοκύπριους αιχμαλώτους πολέμου. Αυτός κατάλαβε μετά μέσω και της διδασκαλίας και από όσα του έλεγε ο Οτσαλάν ότι είναι Κούρδος. Βγήκε στο βουνό, έγινε αντάρτης, πολέμησε, σκότωσε Τούρκους και βρέθηκε πολιτικός πρόσφυγας στην Ελβετία. Τον φέραμε εδώ στην Ελλάδα τότε. Θυμάμαι ότι τον ανέκρινε ο Σάββας Καλεντερίδης και όπως τελικά αποκαλύφθηκε, όντως οι Ελληνοκύπριοι αιχμάλωτοι πολέμου που τουφεκίστηκαν από τα εκτελεστικά αποσπάσματα του Απίλα ήταν 318 με 320. Αυτό μάλιστα το παραδέχτηκε και ο Ντενκτάς, ο οποίος είπε «Ναι, τους τουφεκίσαμε και λοιπόν;» Και εμείς τότε δεν τολμήσαμε να πούμε κάτι. Ούτε καν να τον κηρύξουμε εγκληματία

πολέμου. Και αυτό γιατί είχαμε μια ηπιότητα που έδερνε και φοβάμαι ότι συνεχίζει να δέρνει ως ένα σημείο την εξωτερική μας πολιτική. Αυτό το συμβάν σας το λέω για να καταλάβετε το εύρος του Αμπντουλάχ Οτσαλάν. Ο Αμπντουλάχ Οτσαλάν έλεγε μη φοβάστε τους Τούρκους, εμείς με αυτά τα λιανοντούφεκα τους πολεμάμε 10 χρόνια και δεν μας έχουν κάνει κάτι και μάλιστα με μια πενιχρή βοήθεια από τη Συρία. Είναι ένας άνθρωπος ο οποίος πράγματι είναι ένας ηγέτης. Τέτοιοι ηγέτες βγαίνουν κάθε 1.000 χρόνια. Δημιούργησε ένα λαό από το μηδέν. Ξεκίνησε από την Αριστερά της Τουρκίας, διαφώνησε μαζί της, διότι η Αριστερά δεν ήθελε άλλους λαούς, έδινε μόνο κομματικές ταυτίσεις και τίποτε άλλο. Γι' αυτό και κάποια στιγμή η Αριστερά τον αποδοκίμασε λέγοντάς του ότι σταμάτησε να κάνει ταξικό αγώνα και κάνει εθνικοαπελευθερωτικό. Τελικά στο πλαίσιο αυτό έκανε εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα, δημιούργησε το Έθνος, την εθνική συνείδηση των Κούρδων και είχαν αυτή την κατάληψη όταν πλέον πείστηκε η Συρία. Δυστυχώς η Ελλάδα και η κυβέρνηση του Σημίτη έπαιξε τον πλέον βρόμικο και ρυπαρό ρόλο σε αυτό το θέμα.

Τι έγινε εκείνες τις ημέρες με τον Αμπντουλάχ Οτσαλάν;

Εμείς χρησιμοποιηθήκαμε ουσιαστικά ως δολώματα για να έρθει στην Ελλάδα ο Οτσαλάν και να τον παραδώσει, με εντολές των Αμερικανών, η ελληνική κυβέρνηση στους Τούρκους. Θέλαμε να περάσει ο Οτσαλάν μια ημέρα στην Ελλάδα για να μπορέσουμε να τον στείλουμε στην Ολλανδία. Αυτά που λένε ότι τον πήγανε στο Μινσκ και από εκεί πήγε Ολλανδία, όλα αυτά είναι ψέματα. Ήταν μεθοδευμένη κίνηση να τον στείλουν στο Ναϊρόμπι και από εκεί ήθελαν να τον πετάξουν έξω από την πρεσβεία για να τον πάρουν οι Αμερικανοί. Μάλιστα για να βγει από την ελληνική πρεσβεία στο Ναϊρόμπι του εί-

Για τα Ιμια, όπως και για την υπόθεση Οτσαλάν, είναι σαφές ότι τέτοια προσβολή που έκανε με αυτά που έγραψε ο Κώστας Σημίτης για τις Ενοπλες Δυνάμεις δεν έχει ξαναγίνει. Δικαίως πανηγυρίζαν οι Τούρκοι

παν ψέματα ότι τον περιμένει αεροπλάνο για να τον πάει στην Ολλανδία. Η τότε κυβέρνηση του κ. Σημίτη συνεργάστηκε ανοιχτά και καθαρά με το θέμα αυτό. Γι' αυτό και εγώ στο φειγβολάν που μοίρασα στη συγκέντρωση έξω από το Μουσείο Μπενάκη όπου γινόταν η παρουσίαση του βιβλίου του τέως πρωθυπουργού, λέω ότι με την πράξη του αυτή ο κ. Σημίτης κατέστη συνεργάτης των κουκουλοφόρων δεσμοφυλάκων του Αμντουλάχ Οτσαλάν. Δηλαδή αυτά που λέγανε ότι πήραν δρακόντεια μέτρα είναι όλα απδίες και φούσκες. Ο Χαράλαμπος Σταυρακάκης, διοικητής της ΕΥΠ, ήξερε πάρα πολύ καλά ποιος του είχε πει να έρθει ο Οτσαλάν στην Ελλάδα. Του το είχα πει εγώ και μέσω του Καλεντερίδη. Όταν λέει ότι 8 η ώρα το πρωί έδωσε δρακόντεια μέτρα, βρισκόμενος στο Βουκουρέστι και ότι ο Οτσαλάν θα ερχόταν στην Ελλάδα, όλα αυτά ήταν βλακείες. Θα έπρεπε τότε να με πάρει ο Σταυρακάκης αμέσως στο τηλέφωνο και να μιλήσουμε, αλλά αυτό δεν έγινε. Απεναντίας ενώ αυτός είχε πει ότι από τις 8 η ώρα είχαν παρθεί δρακόντεια μέτρα εγώ ο πασίγνωστος Ναξάκης με την πασίγνωστη γραμματέα του Οτσαλάν φεύγουμε 11 η ώρα. Τρεις ώρες μετά αφού είχε δώσει ο κ. Σταυρακάκης, υποτίθεται, τα δρακόντεια μέτρα.

Πότε πήγαν να σας παγιδεύσουν και να σας χρεώσουν εσάς την παράδοση του Οτσαλάν;

Εδώ ερχόμαστε τώρα. Τότε που αν δεν πρόσεχα θα με είχαν στιγματίσει οι Κούρδοι ως προδότη. Βρισκόμενος στην Πετρούπολη έρχεται ένας Ρώσος, προφανώς ήταν υπεύθυνος της περιοχής και μου λέει δεν θα πάτε κατευθείαν στην Αθήνα, θα πάτε πρώτα στο Βουκουρέστι για ανεφοδιασμό και μετά θα πάτε στην Αθήνα. Στο Βουκουρέστι εντελώς τυχαία εκείνη την ημέρα ήταν ο κ. Σταυρακάκης. Μόλις ακούω εγώ Βουκουρέστι ήξερα ότι η Ρουμανία είχε σύμβαση με τους Τούρκους και έδινε τους Κούρδους και είχε δώσει Κούρδους του ΡΚΚ. Αν έκανα εγώ το λάθος και πήγαινα στο Βουκουρέστι, θα έπιαναν τον Οτσαλάν οι Ρουμάνοι, θα τον παραδίνανε στους Τούρκους και φυσικά και δικαίως οι Κούρδοι θα θεωρούσαν προδότη τον Ναξάκη. Και βέβαια η εκτίμησή μου είναι ότι δεν θα είχα την τιμή να μιλάω τώρα σε εσάς. Αυτή είναι όλη η φρικτή ιστορία.

Ποιος ήταν ο ρόλος του τότε υπουργού Εξωτερικών Θεόδωρου Πάγκαλου;

Ο Πάγκαλος ήταν ένας ένθερμος θιασώτης του απελευθερωτικού κινήματος των Κούρδων, ο οποίος προφανώς, δεν τον έχω ρωτήσει κιόλας, αλλά προφανώς δεν ήθελε να δώσει τον Οτσαλάν. Τι έγινε όμως. Ο Σημίτης πήρε την υπόθεση από τα χέρια του Πάγκαλου και ουσιαστικά κινήθηκε ένα κύκλωμα και με οδηγίες των Αμερικανών βέβαια, πώς θα μεθοδευτεί η παράδοση του Οτσαλάν στους Τούρκους. Σκεφτήκανε στην αρχή την Κέρκυρα. Επαθε το αεροπλάνο στην αρχή μια βλάβη, χτυπήθηκε κάποιο φτερό του και εν συνεχεία αλλάξαμε αεροπλάνο εξαιτίας της βλάβης και μας πήγανε στην Κένυα, στο χώρο ουσιαστικά όπου ήταν μια πλήρης αμερικανική βάση. Με τις αποφάσεις αυτές και τις κινήσεις του Κώστα Σημίτη ο Πάγκαλος αδειάζοταν από τον ίδιο του τον πρωθυπουργό. Ε, μετά έχασε και αυτός τη θέση του. Φαίνεται πως κάποιοι από αυτή τη μηχανή όχι μόνο δεν λειτούργησαν καλά αλλά λειτούργησαν ουσιαστικά για να παραδοθεί ο Οτσαλάν στους Τούρκους. Δυστυχώς αυτό το ρόλο του Εφιάλτη τον έπαιξε η ελληνική κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη. Και εν συνεχεία όταν βγήκα και μίλησα έγινε ολόκληρη κίνηση και βρέθηκε εγώ κατηγορούμενος για εσχάτη προδοσία. Και με το άρθρο 140 παραπεμφθήκαμε στο Μικτό Ορκωτό Κακουργιοδικείο της Αθήνας το οποίο μας αθώωσε κατηγορηματικά και τελεσίδικα. Με την απόφασή του αυτή το Κακουργιοδικείο έδειξε ποιος πραγματικά ήταν ο ένοχος. Και στην απολογία μου τόνισα ότι συνειδητά ο τότε πρωθυπουργός με τη μεθόδευση αποστολής του Κούρδου ηγέτη Αμντουλάχ Οτσαλάν στην Κένυα τον παρέδωσε στους Τούρκους. Και η πράξη του αυτή τον καθιστά ουσιαστικά συνεργάτη των κουκουλοφόρων δεσμοφυλάκων του Οτσαλάν. Αυτή είναι δυστυχώς η αλήθεια για έναν πρωθυπουργό ο οποίος έκασε 8 χρόνια αρχηγός του ελληνικού κράτους. Αυτή είναι η πάσα αλήθεια που την είπα και στο δικαστήριο και θα τη λέω μέχρι να πεθάνω.

Ο κ. Σημίτης στο βιβλίο του αναφέρει ότι αθωώθηκαν οι κατηγορούμενοι για τη δίκη Οτσαλάν λόγω αδυναμίας της ελληνικής διοίκησης.

Πράγματι, έτσι λέει. Τι και αν η δίκη τελείωσε πριν από δυο χρόνια, τον Ιούνιο του 2003, ο τότε πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης συνεχίζει και πάλι να ρίχνει λάσπη, να μιλάει για παρακρατικούς, για πατριώτες, για υπερπατριώτες, για αδυναμία της ελληνικής διοίκησης. Ποία είναι η αδυναμία της ελληνικής διοίκησης που μας αθώωσε; Πράγματι μέσα στο βιβλίο του αναφέρει ότι αθωώθηκαν οι κατηγορούμενοι για τη δίκη Οτσαλάν λόγω αδυναμίας της ελληνικής διοίκησης. Και το λέει αυτό για το 2003, όταν το 2003 ο κ. Σημίτης ήταν ήδη 7 χρόνια αρχηγός της ελληνικής διοίκησης. Είναι τουλάχιστον ανανδρό και δείχνει μεγίστη πολιτική ανευθυνότητα να λες και να γράφεις για αδυναμία της ελληνικής διοίκησης, όταν εσύ ήσουν ο διοικητής.

Πήγατε στην παρουσίαση του βιβλίου του κ. Σημίτη;

Πήγα, διαμαρτυρήθηκα, μοίρασα φειγβολάν και έφαγα και ξύλο από αστυνομικό της ασφάλειας του Σημίτη. Ηρθε, με άρπαξε από το λαιμό, με στρίμωξε και με χτύπησε. Δεν με άφησε καν να μπω στην είσοδο και να παρακολουθήσω την εκδήλωση.

Αντιδράσεις υπάρχουν και για την υπόθεση των Ιμίων στα όσα έγραψε ο κ. Σημίτης στο βιβλίο του.

Για τα Ιμια, όπως και για την υπόθεση Οτσαλάν, είναι σαφές ότι τέτοια προσβολή που έκανε με αυτά που έγραψε ο Κώστας Σημίτης για τις Ενοπλες Δυνάμεις δεν έχει ξαναγίνει. Δικαίως πανηγυρίζαν οι Τούρκοι. Και εγώ αν ήμουν Τούρκος θα έκανα εισήγηση να του φτιάξουμε ένα άγαλμα τουλάχιστον στο επίπεδο του Κεμάλ Ατατούρκ.

Θα ήθελα να μας πείτε για τον Δημήτρη Μανταφιά και τη γνωριμία σας.

Με τον Δημήτρη Μανταφιά συνεργαστήκαμε πριν από πολλά χρόνια. Έκανε πολύ καλή δουλειά στην Εθνική Φρουρά. Ήταν ο άνθρωπος που κατάφερε να σπκώσει το εθνικό φρόνημα. Τώρα πλέον ανήκει και αυτός στην Ιστορία. Τώρα είναι ένας ηλικιωμένος άνδρας γύρω στα 77, αρκετά κουρασμένος, ο οποίος όμως έκανε πάρα πολλά. Μάλιστα είχαμε συνυπηρετήσει το 1965, όταν αυτός ήταν λοχαγός και εγώ ανθυποπλοίαρχος στο Πολεμικό Ναυτικό. Τότε ο Μανταφιάς ήταν στη διοίκηση Λεμεσού.